

“... Đi... về miền Nam ...miền thân yêu hàng lúa tràn ngập đơm y đơm ng... Đi... về miền Nam ...miền xinh tươi đi tắt rừng cùng chung đơm i sơm ng...”

Vang vọng khúc hát hoan ca... say đơm i sơm ng ngát hàng hoa, ta cơm i đón gió phơm hàng Nam, Miền Nam ơi!... Đơm ng vùng lên. nào bao thanh niên yêu nơm c... hàng vơm đây Miền Nam thân yêu nơm ng sáng...(Nhạc Trơm hàng Khơm hàng)

Hai mơm i năm trơm c, nơm i khuôn viên rừng mơm này, mơm t rừng cơm nhuơm m nơm ng vàng thu bát ngát, làn sóng ngơm i tràn ra tơm i tơm n khu nhà thờ Đơm c Bà bên đơm hàng Thơm hàng Nhơm t – Trơm hàng thơm hàng Ngô Đình Diơm m tơm i đình Dinh Đơm c Lơm p, đơm c lơm i khai sáng: “Hôm nay là ngày hai mơm i sáu tháng Mơm i năm mơm t ngàn chín trăm năm mơm i lăm, tôi long trơm ng tuyên bơm cùng đơm hàng bào toàn quơm c và cơm ng đơm hàng thơm giơm i: Quơm c Gia Việt Nam là nơm c Việt Nam Cộng Hòa.”

Miền đơm t phì nhiêu, đơm hàng lúa cây trái ngút ngàn, con ngơm i hiơm n hơm u, chơm đơm đơm chơm u dù chiơm n tranh, đã tơm o ra mơm t Việt Nam Cộng Hòa là nơm i chơm có ngơm i tìm đơm n, mà không có ngơm i bơm đi. Tuy thơm, vơm i tình hình thơm i đó, mơm t Miền Nam sung túc so vơm i mơm t Miền Bơm kém hơm n, chính là mơm t sơm bơm t an cho Miền Nam, chơm a nói vơm nhơm ng ma đơm a lơm i qơm y đơm n đơm hàng theo nhu cơm u tham vơm ng chánh trơm. Miền Nam nhơm mơm t ngơm i hiơm n bơm nơm n, và...

Hai mơm i năm sau, Dinh Đơm c lơm p trơm thành mơm c tiêu quơm tiên cơm a mơm t cơm a đơm n vơm tiơm n phong xe tăng Miền Bơm c, gơm n ngơm n cơm xanh đơm Mơm t trơm n Giơm i phóng Miền Nam trên chiơm c ăng-ten pháo tháp, chơm ng biơm t ai may sơm n tơm lúc nào, đang băng qua cơm u Thơm Nghè... Anh lính “giơm i phóng” nơm i Miền Nam mang nón tai bèo, khăn rơm n quơm n quanh cơm... chơm a thơm y anh ta mang nón cơm i, đi dép râu, cơm i xe tăng T-54 bao giơm.

Vào hơm i chín giơm rơm i buổi sáng 30 tháng Trơm 1975, Trơm hàng thơm hàng Đơm hàng Văn Minh hơm i nhơm cho toàn quân Việt Nam Cộng Hòa buông súng tơm i chơm đơm ông bàn giao chánh quyơm n cho Chánh phơm Cơm hàng Hòa Miền Nam Việt Nam, tơm c là MTGPMN. Vơm phía đơm i phơm hàng, bơm tơm i nhơm chiơm n đơm chơm t phơm i theo sát biơm n chuyơm n tình hình; tuy nhiên, hơm vơm n đơm u đơm ng các đơm n vơm lơm n nhơm trơm c thuơm c trong tình trạng tiơm n công, sơm n sàng hơm thơm bơm t cơm đơm i thù nào xét ra bơm t an cho hơm. Sau này, đơm c theo xa lơm Biên Hòa, ngơm i qua lơm i đơm u thơm y nhơm ng đoàn xe quân sơm nơm m ngơm nghiêng bên đơm hàng, lơm chơm vơm t đơm n. Đây đó lác đác nhơm ng nơm m mơm xanh cơm, trên đó cơm m ngơm c đơm u mơm t khơm u súng vơm i chiơm c nón sơm t úp lên, hiu quơm nh nhìn trơm i. Ngơm i dân đơm a phơm hàng đã chôn cơm t các ngơm i lính Sài Gòn vơm a nơm m xuơm ng bơm ng mơm t nghĩa cơm sau cùng.

T n chi m Dinh Đ c L p là nhi m v trao cho L đoàn xe Tăng 203 Mi n B c. T i sân dinh Đ c L p, anh “ b đ i C H ” tò mò đ c trên chi c đ ng h hành trình trên xe tăng... là 3,100 cây s , ngo n ngoèo t Vi t B c, đ c theo đ ng Tr ng S n, cho t i Sài Gòn. Quân gi i phóng không đ n t U minh Th ng, Cà Mau, mà đã bằng r ng xuyên su i t mi n Vĩnh Yên, Vi t B c qua th i gian khá dài. Quân s sau này, dù có thiên v cách nào, cũng không th tìm ra nh ng Thi t đoàn M.48 hay M.41, S đoàn Nh y Dù, Bi t Cách Dù...S đoàn 18...S đoàn X... c a Mi n Nam, đã v t tuy n ra đánh chi m Vĩnh Linh, Thanh Hóa...Hà n i. Không h có chuy n đó.

Ti n v Sài Gòn

Vào năm 2006 – h i mu n màng — m t b đ i xe tăng thu c Đ i đ i 4 / L đoàn 203 ghi l i truy n ký khá đ y đ “Hành trình đ n Dinh Đ c L p.” Văn th ch i chu t nói v sinh ho t đ ng đ i, nh ng ch ng đ ng t B c vào Nam, nh ng tr n đánh, nh ng c m giác đ u tiên b ng tr c v đ p c a Sài Gòn, thành ph r ng l n quá, r t nhi u nhà cao to có c vàng ba s c... Lúc toán xe tăng qua c u Th Nghè, Saigon, lính ph i ng ng l i đ h i thăm đ ng t i Dinh Đ c L p. Ng i con gái ti p t c phóng xe, làm đ ng chí Th n phát cáu, quát to, rút súng b n ch thiên m y phát...

“ Nghe ti ng súng ng i ph n v i đ ng xe, Th n v y cô ta đ n g n. Thì ra đó là m t ph n còn khá tr m i ch ng ba m i tu i, g ng m t khá xinh, cô ta b c t i g n chi c xe tăng mà hai chân c r ú vào nhau ch c s p xu ng, m t thì c t không còn h t máu. Nhìn b đ ng y Th n bi t cô ta đang r t s nên h i r t m m m ng:

- Cô gái! Chúng tôi là quân gi i phóng, cô làm n ch giúp đ ng nào đ n Dinh Đ c L p?
- Tôi... không... r... r...! – Cô gái l p b p nói ch ng ra h i.

Th n b h n m c công tác ra h i i:

- Dinh Đ c L p là ch t ng th ng Nguy n Văn Thi u làm vi c y mà!
- Tôi... không... không... bi t! – Cô ta v n l p i.
- Cô c b ình tĩnh nghĩ đ i! Chúng tôi là quân gi i phóng vào đây ch đánh M – ng y ch không làm gì h i t i đ ng bào. N u cô không giúp đ chúng tôi nghĩa là cô ng h M – ng y nên chúng tôi s b t cô.
- Đ ng... đ ng... b t tôi! Tôi nghĩ ra r i! Đó g i là Dinh T ng th ng ph i không?

(Truy n ký này tái đăng năm 2011, r t g n đây, ch ng t cái chi n th ng nh t nhòa c a CS Mi n B c v n còn là ng n đ u c sáng trong tâm trí c a đa s quân dân Mi n B c).

Toán ti n phong l ðoàn 203 xe tăng cu i cùng đã đ n tr c c ng dinh Đ c L p. Hai chi c xe tăng g m g thi nhau húc đ cánh c ng Dinh, tràn vô, đ i liên trên xe và lính từng thi t đ ng lo t tác x , nh có s ch ng tr quy t li t t bên trong tòa nhà chánh ph Sài gòn. Đ i đ i tr ng Th n, mang lá c M t tr n ch y vô đ ng trên nóc dinh, — m t nhìn lá c t qu c mà l tuân trào, theo l i t thu t c a anh. Anh ta đ n đ ng đ i, “T vào đ y, n u đ ch quân đ ng, h t không đi ra là t đã hy sinh, các c u tha h b n phá cho nát cái dinh này.” Th n ghi lúc đó là 11 gi 30, gi Sài gòn, l y bút ký tên bên mép lá c đ làm k ni m l ch s . — Ch ng hay lá c l ch s y bây gi n i đầu.

Tr n đánh vô ch không ng i đã t o ra lý do c ng ép ông D ng văn Minh ph i đ u hàng, thay vì hòa gi i. V s ki n này, viên ti u ðoàn phó b o v Dinh, Đ i úy Ph m Văn T., hi n n SG, cho hay: theo l nh Đ i tá Chiêm chánh võ phòng, c ng dinh ph i đ m s n. Khi ðoàn xe t i, m t b đ i trên xe tăng ra l nh cho anh lính gác khóa c ng l i; anh lính gác ch n ch quay vô h i l nh sĩ quan tr c... Phóng viên t p san ANAI c a C u chi n binh Pháp thu t l i c nh b đ i Ph m xuân Th nh y xu ng khóa ch t c ng chánh cho xe tăng húc đ . (ANAI: Association nationale des anciens Amis de l’ Indochine, s tháng Năm 1997).

Trong phòng khánh ti t Dinh, cu c chu n b bàn giao b t đ u. T ng D ng Văn Minh trông g y s m h n đi, thi u não. Ông v n cao l n, da ngăm đen, răng sún, môi đ y. Đám qu n th n thu c “thành ph n th ba” vây quanh ông, bu n ng ngác. T t c , h ch ng ng tình th l i xoay chuy n tr ng đ n đ t ng t đ n nh v y. Ông Minh ch đón nh ng thành viên chánh ph thu c MTGPMN, nh ng tr c m t ông đ u là nh ng ng i lính nón c i, dép râu, không l n vào đầu đ c, nh ng “ b đ i C H .” Chánh y L ðoàn 203 Tăng, Trung tá Bùi văn Tùng duy nh t g c Mi n Nam, nh ng là dân t p k t. Chánh y Tùng rút cu n s tay h c trò, hí hoáy vi t, nét khá đ p, g ch xóa m y ch , và trao “L i đ u hàng” cho ông Minh đ c vô máy ghi âm, s phát l i trên đài Sài gòn.

Đo n phim quay ch m

Ch trong vòng g n hai tháng, t đ u tháng Ba 1975, g n m t n a lãnh th VNCH – hai vùng gi i tuy n và cao nguyên – b ng tr c b c ti n quân c a CS Mi n B c. B n ch “th a th ng xông lên” b t đ u t đó mà ra. N u không có l nh rút quân b thành t viên t ng th ng Sài gòn, thì ch ng th nào có cái “th a th ng xông lên” ngon lành cho quân Mi n B c nh th đ c. B c

quân tôi quá mau lẹ, tôi nhìn thấy chòm tre, tôi mình sinh ra ngày cuối, đúng là dò hỏi bên đèo Rù Rì –Nha Trang, ngoài khu Suối Vàng Đà Lạt... số mệnh của tôi vô cùng kỳ. Không có lính của mặt trận chúng tôi khi mới về Sài Gòn cho Quân lực VNCH bùng nổ ngay thì toán tôi phong của Lữ đoàn 203 cũng không thế nào... tôi về Sài Gòn...ta tôi về Sài Gòn, về xông tới về bắn phá cái Dinh Độc Lập một cách tự nhiên như vô nhà mình như thế đó.

Nhưng, chỉ 20 ngày trước đó, cái đà của chúng tôi xông lên cũng phải dừng lại trước kháng tuyến Xuân Lộc. Ngày đêm 11 tháng 10 1975, ngoài Đuôi Giấy, Quận lỵ 20, mặt y chú lính sau của pháo kích mìn Claymore, mang về một mảnh chiêng lồi phồng, trong đó một công nhân của Quân đoàn IV, có áo số 301, viết: “Đoàn nghiên cứu quân sự đặc biệt 301 – Công cho bạn đồng chí (lâu ngày quên tên) – lên đồng nghiên cứu thực địa chiêng trống vùng Thuận – Xuân Lộc. – Ngày lên đồng: 2 tháng 10, 1975 – Ngày chôn đất nhiệm vụ : 30 tháng 10, 1975.” Ngày đêm về sáng, người tôi viết mang tới công viên nhân của QĐ IV vô khoe với chiêng trống của đơn vị 52 Sư đoàn 18, tôi nghĩ ngày về cái ngày 30 tháng 10 kia. Đợi tá Ngô Kế Dững của khi phán một câu xanh rờn: anh chúa là một người, cuối tháng hết hạn thì ghi là 30 tháng 10 ...có gì mà ...anh chàng lang thang làm thế ... tán gái!

Các lính của QĐ IV không thế nào húc đất nên cái cánh của Xuân Lộc. Ngày 14 tháng 10 1975, Tướng Lê Minh Đéo cho pháo binh của công binh đoàn nên dùng công đội do đội Tác chiến đi tới bắt đầu của sau: “Nguyệt Dũ và Sư 18 ra sức của Xuân Lộc ngăn quân ta thì hành pháo án đúng hạn k.” (Nguyệt Dũ là Lữ đoàn I Nguyệt Dũ của vô tăng của Xuân Lộc từ ngày 12 tháng 10 1975). Lần này, ba chữ “đúng hạn k” đã làm cho ông Kế Dững chú ý nên, không còn chê ai làm thế ...tán gái nữa. — Một tuần sau, vào ngày 20 tháng 10 1975, nhà vua Miền Nam hỏi nhân cho đi tới Xuân Lộc, để ông vua kịp thoái về vào tới ngày 21 tháng 10 1975, rồi bắt nên ra đi cho...đúng hạn k.

Cùng, nhưng người lính VNCH cũng phải thua ông vua nhà mình, và ông vua nhà mình cũng phải thua ông Kissinger. Sau này sang Mỹ, ông vua về San José để một buổi họp, để nói, “Là công chúng, biết rõ lính lui quân cũng quan trọng như lính tiến quân, mà sao ông cho rút về một lãnh thổ VNCH một cách về vàng gây tang tóc như thế.?” Ông vua trầm ngâm, “Việt này còn gì kín, tôi không nói ra được.”

Sau thế này

Ngay buổi chiều của ngày 30 tháng 10 năm đó, đài BBC Kinh phê phán: BBC Việt đã phạm một sai lầm lớn, là công nhận chính Miền Nam Việt Nam. Lời chúc mừng này lập tức bị nhử vào trong

Buổi sáng cuối cùng của Việt Nam Cộng Hòa

Tác Giả: Ý Yên

Thứ Ba, 26 Tháng 6 Năm 2012 21:33

những năm kỳ diệu.

Bảy tháng sau, cuối 1975, bỏ đi CSVN sang Lào Quốc giúp Pathet Lào họ bỏ nhà vua cuối cùng, Savang Vatthana. Năm sau 1976, binh lính CSBV sang Cam Bốt truy diệt Pol Pot thân Trung Cộng. Toàn Đông Dương sa vô bàn tay CSBV thuộc phe Liên Xô, những mất tuyến chiến, mất chiến trường ngay sau hàng năm cái nhà Trung Cộng. Bức Kinh phê phán CSBV là theo ý nghĩa đó. Mọi dây liên hệ tình đồng chí cộng sự giữa Liên Xô và Trung Cộng đứt đoạn từ đây. (Vụ thì Lữ đoàn xe tăng 203 Bức Việt cũng đáng nhớ n huy chiến trường cao quý của Nhà Trường làm chủ!)

Trong thời tam quốc M – Nga – Hoa, mà M đã bỏ tay đỡ của Việt Hoa cùng chiến lược Nga, cũng đỡ hi vọng ra mục đích cuối cùng chiến tranh VN của M.

Chịu hy sinh cho cái thời tam quốc kia, là Việt Nam Cộng Hòa. Tuy nhiên, màn kịch do CSBV diễn ra mà thành công cũng còn để lại những sự hậu quả nó. MTGPMN mất mình có để sự cầm nh vô hiệu hóa Hiệp định Ba Lê 1973 chẳng, khi Hoa Kỳ và CSBV vẫn tiếp tục thanh toán những vẫn để còn lại, như Tù binh, tái thiết, bang giao, cầm vẫn... Cái giá trị hiệp định như một mất đi. Mất cái hiệp định gồm bên bên, nay bỏ mất bên vì phạm, không thể xem là đã mất hết hi vọng.

Nay, có hài thì MTGPMN cũng đã chiến còn trên cõi đời này để mà đi chiến đấu. Hết rồi. Phi tang. Những CSBV đóng vai tuồng thay thế MTGPMN để những liên hệ chiến trách nhiệm và việc đã chiến cho Việt Nam Cộng Hòa phải ra đi. Cái việc kịch như đã diễn ra chuốt vào buổi sáng ngày 30 tháng 10 1975, mà diễn viên là A hay B, muốn hi vọng ra ai cũng để, biết đâu lại là đi ra an toàn cho CSVN, mất khi tình hình đòi hỏi...

...Đi ...vợ miền Nam...miền xanh tươi...

Một buổi sáng sáng thu 1992 nơi Sài Gòn xưa, những người, hai người bạn Tù — mất đi để tuyên úy áo nâu sùng và mất của lính Miền Đông—sau khi làm mất tội phạm để bắt hành trình những bé trên đường những người bạn đi đường qua cõi thiên thu, hai chàng trai thông thạo xe đạp bu diển giữa và xếp đến ODP sang Bangkok. Khi ngang trước Dinh Độc Lập, bắt gặp và đi để có giọng nói, “ Mai ngày, moa sẽ cho làm mất bức tượng chiến trường ngang tầm nhìn vô Dinh, cái gì mà thể phạm của mất quốc gia lại nhìn thấy vô mất cái thể phạm viên thể kia...moa sẽ cho phá

cái dinh, làm ...”

Ngồi lính Miền Đông lâu nay đã có nhu cầu suy nghĩ về ngày mai này, nó chắc chắn sẽ không như hôm nay. Anh ta không nghĩ về đời đời của mình còn gì đời đời tâm lòng về cái dinh xưa, về đời, như thế. Anh ta nói khá lớn, “y a, còn moa h, moa s l y l i cái tên đời đời cũ là Thế ng Nh t,” bởi anh ta đang lan man nghĩ về ngày đó, một câu rân-ri-c, đời ngay bên Thế ng Thế ng Ngô Đình Di m khi ngồi đời đời tuyên cáo, “Hôm nay là ngày hai mươi sáu tháng Mười năm một ngàn chín trăm năm mươi lăm, tôi long trọng tuyên bố cùng đời đời bào toàn quốc và công đời đời thế giới: Quốc Gia Việt Nam là nước Việt Nam Cộng Hòa.”

Ngoài buổi Chiều ngày Đời đời vang lên 21 tiếng th n công chào mừng một thế đời đời. Đài phát thanh Quân đời đời truy n thanh ngày đời đời h i l ch s vang xa buổi đời đời đời. Ca sĩ Minh Hoan, Vũ Huyền, x đời đời ngôn viên Văn Thi t, và câu rân-ri-c Bùi chu – Phát ri m ăn có, cùng đời đời ca buổi “Việt Nam dân trí kiên đời đời anh dũng muôn đời ... Việt Nam... đời đời tâm chung vai đời đời xây đời đời lại...” i, đời đời lại ngày này đã là dĩ vãng; hiện tại là nỗi buồn; ngày mai sẽ không như hôm nay. Anh ta không nghĩ nghĩ đời đời buổi đời đời còn gì đời đời tâm lòng về cái Dinh Đời đời L p, về miền đời đời lãnh ngày nào, như thế.

© Ý Yên

(Đ m Tr đời đời Việt Nam)